

การพัฒนาสมรรถนะการให้คำปรึกษาสำหรับครูแนะแนว 4.0

Copetency Development in Counseling for School Counseling in 4.0 Period

กรรณิกา คำดี (Khanika Kamdee)¹²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบการวิจัยแบบ Pre-Experimental Research รูปแบบ The One Group Pre-test/Post-test Design มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานของครูแนะแนวยุค 4.0 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลของการพัฒนาสมรรถนะในการให้คำปรึกษาสำหรับครูแนะแนวยุค 4.0 การวิจัยพบว่า ครูแนะแนวมีทักษะในการใช้สื่อในระดับปานกลางและมีทักษะในการให้คำปรึกษาในระดับปานกลาง หลังจากเข้าร่วมโครงการพบว่าครูแนะแนวมีทักษะในการใช้สื่อในระดับมากและมีทักษะในการให้คำปรึกษาในระดับมาก

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนฝึกอบรมและคะแนนหลังจากฝึกอบรม พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนฝึกอบรม เท่ากับ 58.750 คะแนน ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังฝึกอบรม เท่ากับ 81.800คะแนน และค่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ -23.205 มากกว่าค่า tวิกฤติที่ได้จากการเปิดตาราง ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.6924 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนฝึกอบรม กับค่าเฉลี่ยหลังฝึกอบรม โดยที่ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการอบรม สูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : สมรรถนะ, การให้คำปรึกษา, ครูแนะแนว

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ABSTRACT

The research was categorized as Qualitative Research, where the Pre-Experimental Research Technique was employed with the One-Group Pre-test/Post-test design in terms of methodology. The objectives of the research were 1) to study the situation of guidance in the age of 4.0, and 2) to compare the advancement of guidance in the 4.0 period. The findings can be summarized as follows. The counseling situation of guidance before being trained, especially the media using and counseling skills, was found to stand at the “MEDIUM” level. After having been trained, the media using and counseling skills are found to enhance to stand at the “MUCH” level.

The comparison of the pre-test and post-test scores features the pre-test mean standing at 58.750 and the post-test mean existing at 81.800. The computation of t-value is found to be at -23.205 in excess of the t-critical value that stands at 1.6924, resulting in the statistically significant difference at .05.

Keywords: Competency, Counseling, Guidance counsellor

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

การเปลี่ยนแปลงในสังคมที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในปัจจุบันนั้นมีผลกระทบต่อทุกภาคส่วนของสังคม ไม่ว่าจะเป็นระบบการศึกษา ระบบทางสังคมหรือแม้กระทั่งในระบอบครอบครัวแต่ส่วนหนึ่งที่จะช่วยในการจัดการสังคม หล่อหลอมบุคคลต่อจากสถาบันครอบครัว คือระบบการศึกษาซึ่งทำหน้าที่เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของสังคมในกระบวนการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการเรียนรู้ที่ครอบคลุมทุกมิติ ทั้งการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัยควบคู่กันไป ยิ่งไปกว่านั้น แนวคิดในการจัดการสังคมในปัจจุบัน เน้นที่ “คนเป็นศูนย์กลางของ

การพัฒนา”เป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและสร้างคุณค่าที่ดีในสังคมไทยและได้กำหนดสภาพสังคมไทยที่พึงประสงค์ โดยมุ่งพัฒนาสู่“สังคมที่เข้มแข็งและมีคุณภาพ” แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559) มุ่งพัฒนาบุคคลให้เป็น “มนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้คุณธรรม จริยธรรม และมีวัฒนธรรมในการศึกษาชีวิต สามารถอยู่กับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” และพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมที่เข้มแข็งและมีคุณภาพใน 3 ด้าน เป็นสังคมคุณภาพ สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้และสังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นรากฐานสำคัญยิ่งของการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีตั้งพระราชดำริสในพระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ว่า “...งานด้านการศึกษาเป็นงานที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของชาติ เพราะความเจริญ และความเสื่อมของชาตินั้นขึ้นอยู่กับการศึกษาของพลเมืองซึ่งเป็นข้อใหญ่...” สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ในหมวดที่ 1 บททั่วไปในมาตราที่ 6 และ 7 “ การจัดการศึกษาต้องดำเนินไปเพื่อการพัฒนาคนไทยให้ เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยกระบวนการเรียนรู้อาจมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมายความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติการกีฬาภูมิปัญญาไทยและความรู้ อันเป็นสากลตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง ... ” สถาบันศึกษาจึงเป็นสถาบันทางสังคมที่ทำหน้าที่ในการบ่มเพาะถ่ายทอดองค์ความรู้ตลอดจนวัฒนธรรม วิธีการดำเนินชีวิตให้สมาชิกของสังคม ให้เติบโตเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ประกอบอาชีพ เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป ครูจึงเป็นตัวจักรสำคัญที่มีบทบาทในการทำหน้าที่อบรมสั่งสอนผู้เรียน ไม่ว่าจะระดับการศึกษาใด ให้มีความรู้ความสามารถและคุณสมบัติอันเหมาะสมที่จะเป็นพลเมืองที่มีประสิทธิภาพและเอื้ออำนวยต่อความเป็นไปได้และความสำเร็จในการพัฒนาประเทศ แต่จากสภาพการศึกษาในปัจจุบันพบว่าการจัดการศึกษามุ่งพัฒนาการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยเน้นที่การเรียนรู้ในเนื้อหาสาระเป็นสำคัญ การศึกษามุ่งสร้างคนเก่งโดยให้ความสำคัญ

น้อยกับการพัฒนาทางด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ดั่งนั้น ภารกิจที่สำคัญของสถาบันการศึกษา คือการพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้เป็นผู้มีความเป็นเลิศทางวิชาการมีบุคลิกภาพที่สมบูรณ์ มีมนุษยสัมพันธ์ มีทักษะทางสังคม มีความรู้คู่คุณธรรม ประพฤติปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมจากสภาวะการณ์ทางสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป สภาวะการแข่งขันในสังคมที่เพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนต้องเผชิญกับปัญหาในหลากหลายบริบท ไม่ว่าจะเป็นปัญหาภายในครอบครัว ปัญหาในเรื่องเพื่อน ปัญหาเรื่องการเรียนรู้ ปัญหาสิ่งยั่วยุทางสังคมจากโลกเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าขึ้น ตลอดจนพัฒนาการทางกายของนักเรียนที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา จึงจำเป็นต้องมีการปรับตัว ปรับอารมณ์และเรียนรู้ในการดำเนินชีวิต การได้รับการปรึกษาจากครูแนะแนวหรืออาจารย์ที่ปรึกษา จึงเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยนักเรียน ในการก้าวผ่านสภาวะการณ์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาวะการณ์ทางด้านอารมณ์มีสภาวะอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การที่นักเรียนได้เรียนรู้สภาวะอารมณ์ของตนเองเนื่องจากอารมณ์เป็นสภาวะทางจิตใจที่มีพลัง และมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตมนุษย์อารมณ์อาจ เป็นมุมมองในแง่บวกของชีวิต ที่ทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างสวยงาม ในทางตรงกันข้าม อารมณ์อาจเป็นต้นเหตุของอาชญากรรม ความขัดแย้ง นำมาซึ่งความสูญเสียอันหลากหลายที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน การที่นักเรียนสามารถเรียนรู้การควบคุมอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม โดยได้รับการปรึกษาจากครูแนะแนวหรืออาจารย์ที่ปรึกษาจะทำให้นักเรียนสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ และเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีประสิทธิภาพของสังคมต่อไป ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า การพัฒนาสมรรถนะการให้การศึกษาของครูแนะแนวหรือของอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น โดยเฉพาะยุค Thailand 4.0 จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ทุกคนจะพัฒนาตนเอง ทุกคนเป็นคนที่จะขับเคลื่อนประเทศไทยไปครูแนะแนวได้เข้ามา มีบทบาทในการศึกษามาก เนื่องจาก “ครูแนะแนวเป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จของเด็ก เพราะฉะนั้นหน้าที่ครูต้องหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เตรียมความรู้ใหม่ ๆ มาให้เด็กสัมผัสเสมอ เพราะเทคโนโลยี ความรู้ใหม่เกิดขึ้นทุกวัน และเด็กต้องการคำแนะนำที่ดี ซึ่งจะช่วยให้เยาวชนของชาติเป็นผู้ที่คิดเป็น ทำเป็นและแก้ปัญหาเป็น โดยเน้นให้ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมพัฒนาในทุก ๆ ด้านมุ่งสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน การที่วิชาการแนะแนวหรือจิตวิทยาการแนะแนว เข้ามามีบทบาทในการศึกษามากขึ้น เยาวชนเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อประเทศชาติ และจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต ซึ่งต้องรับผิดชอบประเทศชาติ

ต่อไป จึงสมควรได้รับการส่งเสริมพัฒนาทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคมและจิตใจ เพื่อช่วยให้เยาวชนเหล่านั้นสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอยู่ตลอดเวลาได้อย่างมีความสุข และเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติเป็นที่พึงประสงค์ของประเทศชาติจึงสมควรให้มีการยกระดับและพัฒนาสมรรถภาพในการให้คำปรึกษา รวมทั้งพัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยีให้ทันสมัย ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลของการพัฒนาสมรรถนะในการให้คำปรึกษาสำหรับครูแนะแนวยุค 4.0 เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาสำหรับครูแนะแนวต่อไป

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานของครูแนะแนว

2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลของการพัฒนาสมรรถนะในการให้คำปรึกษาสำหรับครูแนะแนวยุค 4.0

3. ขอบเขตของการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ

3.1 แบบสอบถามเพื่อสำรวจข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาในยุค 4.0 ประเภทมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ

3.2 ตารางการฝึกรบครูแนะแนว เพื่อเปรียบเทียบผลของการพัฒนาสมรรถนะในการให้คำปรึกษาสำหรับครูแนะแนวยุค 4.0

ประชากร คือ ครูแนะแนวโรงเรียนมัธยมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 50 คน ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนในพื้นที่ 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัด ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ดโดยมีคุณสมบัติของอาสาสมัครเป็นครูแนะแนวหรือเกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยมีวิธีการคัดเลือกผู้เข้าร่วมโครงการจากผลคะแนนแบบวัดสมรรถนะในการให้คำปรึกษาของครูที่ระดับคะแนนต่ำ

4. นิยามศัพท์

การให้คำปรึกษา หมายถึง การช่วยเหลือให้คิดและตัดสินใจแก้ไขปัญหาของตนเองได้ด้วยการใช้เทคนิคต่าง ๆ ของการสร้างความสัมพันธ์ การสื่อสาร ความเข้าใจ และมีความรู้สึกอยากช่วยเหลือ ขั้นตอนของการให้คำปรึกษาประกอบด้วย การสร้างความสัมพันธ์ที่ดี การสำรวจปัญหา และเลือกเรื่องที่จะทำงานร่วมกัน การประคับประคองจิตใจให้อารมณ์สงบ การแก้ปัญหากระตุ้นให้มองหาลู่ทางเลือก ข้อดีข้อเสีย ชี้แนะ ช่องทาง ข้อมูลประกอบการตัดสินใจ และการให้ตัดสินใจ การทดลองปฏิบัติ และติดตามผลด้วยตนเองก่อนจะยุติการช่วยเหลือ

สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะที่สำคัญของแต่ละบุคคลที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุผลจากความมีประสิทธิภาพของเกณฑ์ที่ใช้และ/หรือการปฏิบัติงานที่ได้ผลงานสูงกว่ามาตรฐาน มี 2 ด้าน คือ 1) การใช้สื่อ กับ 2) การให้คำปรึกษา

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 5.1 ทำให้ทราบสภาพการดำเนินงานของครูแนะแนว
- 5.2 ได้ผลของการพัฒนาสมรรถนะในการให้คำปรึกษาสำหรับครูแนะแนวยุค 4.0
- 5.3 ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาสำหรับครูแนะแนว

6. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องการพัฒนาสมรรถนะการให้คำปรึกษาสำหรับครูแนะแนวผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Pre-Experimental Research) ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัย The One Group Pre-test/Post-test Design มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบคะแนนจากแบบสอบถามก่อนกับคะแนนจากแบบสอบถามวัดสมรรถนะของครูแนะแนวด้านการให้คำปรึกษา

T1 X T2

T1 X T2

6.1 สัญลักษณ์ที่ใช้รูปแบบการวิจัย

- T1 หมายถึง การทดสอบก่อนวัดสมรรถนะของครูแนะแนวด้านการให้คำปรึกษา
- X หมายถึง การ์ตูนแอนิเมชันเพื่อการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการ
- T2 หมายถึง การทดสอบวัดสมรรถนะของครูแนะแนวด้านการให้คำปรึกษา

6.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

- ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ โปรแกรมการฝึกอบรม
- ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ สมรรถนะด้านการให้คำปรึกษา

6.3 วิธีดำเนินการทดลอง

6.3.1 ผู้วิจัยเลือกผู้ช่วยวิจัย 2 คน โดยผู้วิจัยชี้แจงผู้ช่วยวิจัยทราบถึงรายละเอียดเกี่ยวกับการทดลองและสิ่งที่ต้องกระทำในระหว่างการดำเนินการทดลอง

6.3.2 ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามวัดสมรรถนะด้านการให้คำปรึกษา (วัดก่อนเข้ารับการศึกษา)

6.3.3 ผู้วิจัยทำการกิจกรรมฝึกให้คำปรึกษา

6.3.4 ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามวัดสมรรถนะด้านการให้คำปรึกษา (วัดหลังการจัดกิจกรรมฝึกให้คำปรึกษา)

6.3.5 ผู้วิจัยนำคะแนนที่จากแบบสอบถามวัดสมรรถนะด้านการให้คำปรึกษาก่อนและหลังการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูล

6.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

6.4.1 หาคุณภาพ โดยวิเคราะห์ ความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6.4.2 เปรียบเทียบคะแนนจากแบบสอบถามก่อนชมการ์ตูนแอนิเมชันกับหลังชมการ์ตูนแอนิเมชัน ด้วยสถิติ T-test : Match-paired

6.5 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การทดสอบคุณภาพเครื่องมือซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5 ระดับดังนี้
การแปลผลคะแนนการประเมิน ทำได้โดยหาค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมจาก
ข้อคำถามทุกข้อแบ่งการรับรู้เป็น 3 ระดับคือ ระดับดีมากระดับปานกลาง และระดับต่ำ
โดยแบ่งความกว้างของอันตรภาคชั้นตามที่ รัตนา (2530) อธิบายไว้ คือ

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= \text{พิสัย} \\ \text{จำนวนชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{พิสัย}} \\ \text{จำนวนชั้น} &= \frac{5 - 1}{3} \\ &= 1.33 \end{aligned}$$

โดยแบ่งระดับการประเมินดังนี้

ค่าเฉลี่ย 3.67-5.00 คะแนน หมายถึง การประเมินระดับดีมาก

ค่าเฉลี่ย 2.34-3.66 คะแนน หมายถึง การประเมิน ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.00-2.33 คะแนน หมายถึง การประเมิน ในระดับต่ำ

ในการเก็บข้อมูลใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลโดยแบบสอบถาม (Questionnaire)
สถิติที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์ ความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การทดสอบค่าที (T-test : Match-paired)

6.6 กลุ่มประชากรอาสาสมัคร

ก. จำนวน 50 คน ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนในพื้นที่ 4 จังหวัด ได้แก่
จังหวัด ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด

ข. คุณสมบัติของอาสาสมัครเป็นครูแนะแนวหรือเกี่ยวข้องกับนักเรียน โดยมี
วิธีการคัดเลือกผู้เข้าร่วมโครงการจากผลคะแนนแบบวัดสมรรถนะในการให้คำปรึกษา
ของครูที่ระดับคะแนนต่ำ ผู้วิจัยได้กลุ่มตัวอย่างจากครูแนะแนวในโรงเรียนจาก 4 จังหวัด
ได้แก่ จังหวัด ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด

ค. ใช้วิธีการ Math Pair แบ่งกลุ่มอาสาสมัครเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่ม
ควบคุม

ง. ไม่มีการใช้อาสาสมัครกลุ่มเปราะบาง (ซึ่งเป็นกลุ่มที่ไม่สามารถตัดสินใจเอง
ได้ในภาวะสำคัญ) เนื่องจากเป็นครูที่สามารถตัดสินใจและรับผิดชอบตัวเองได้

จ. ผู้วิจัย ใช้วิธีการประสานงานกับโรงเรียนในพื้นที่ ของกลุ่มอาสาสมัครที่ ต้องการให้เข้าร่วมโครงการ- ผู้เข้าร่วมโครงการจะได้รับตอบแทนในการให้ข้อมูล

ฉ. การศึกษานี้จึงมีความเสี่ยงต่ำ (ไม่มากไปกว่าความเสี่ยงในชีวิตประจำวัน Minimal risk) เพราะผู้เข้าร่วมโครงการมีศักยภาพในการสื่อสารและตัดสินใจด้วยตนเอง

7. ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องการพัฒนาสมรรถนะการให้คำปรึกษาสำหรับครูแนะแนวผู้วิจัย ได้เสนอผลการวิจัยในการวิจัยดังต่อไปนี้

จากตารางที่ 1 พบว่า ก่อนฝึกอบรม ครูแนะแนวมีทักษะในการเลือกใช้สื่อ ด้านต่าง ๆ คือ 1. การเลือกใช้สื่อ เพื่อการสืบค้นข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ได้ อยู่ในระดับปานกลาง 2. การแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อดี ข้อเสีย จากการนำเสนอของสื่อได้ อยู่ในระดับปานกลาง 3. การเลือกรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ที่สร้างสรรค์และมีประโยชน์ต่อตนเอง และผู้อื่น อยู่ในระดับปานกลาง 4. การนำเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา และอยู่บนพื้นฐานของความรับผิดชอบและจริยธรรมของตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง 5. การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นเข้ามามีส่วนร่วมในการวิพากษ์ แสดงความคิดเห็นทำงานร่วมกัน และใช้ประโยชน์จากสื่ออย่างเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง 6. การรู้สึกท้อใจ ไม่รู้ว่า จะช่วยบุตรหลานอย่างไร อยู่ในระดับปานกลาง 7. รู้สึกไม่พอใจเมื่อบุตรหลานพูดทวงไปวนมา อยู่ในระดับปานกลาง 8. เชื่อว่าการให้คำปรึกษาช่วยให้บุคคลรู้จักและเข้าใจตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง 9. การให้คำปรึกษาเป็นงานที่หนักและไม่ให้ประโยชน์แก่ผู้ใด อยู่ในระดับปานกลาง และ 10. รู้สึกดีที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาแก่ บุตรหลาน อยู่ในระดับปานกลาง และมีทักษะในการให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ คือ 1. ทักษะการสร้างสัมพันธภาพ อยู่ในระดับปานกลาง 2. ทักษะการฟัง อยู่ในระดับปานกลาง 3. ทักษะการถาม อยู่ในระดับปานกลาง 4. ทักษะการสะท้อนความรู้สึก อยู่ในระดับปานกลาง 5. ทักษะการตีความ อยู่ในระดับปานกลาง 6. ทักษะการให้กำลังใจ อยู่ในระดับปานกลาง 7. ทักษะการสรุป อยู่ในระดับปานกลาง 8. ทักษะการเผชิญหน้า อยู่ในระดับปานกลาง 9. การตกลง และยืนยันในการแก้ปัญหา อยู่ในระดับปานกลาง และ 10. ทักษะการสนับสนุน อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 1 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามก่อนเข้าโครงการ Pre-test

คำถาม	ระดับคะแนน						รวม จำนวน ร้อยละ	\bar{X} SD
	5	4	3	2	1			
1. ท่านสามารถเลือกใช้ สื่อเพื่อการสืบค้นข้อมูล ข่าวสารจากสื่อต่างๆ ได้	- -	7 35	13 65	- -	- -	20 100	3.35 .489	
2. ท่านสามารถแยกแยะ ข้อเท็จจริง ข้อดี ข้อเสีย จากการนำเสนอของสื่อได้	- -	7 35	13 65	- -	- -	20 100	3.35 .489	
3. ท่านสามารถเลือกรับรู้ ข่าวสารจากสื่อต่างๆ ที่สร้างสรรค์และมี ประโยชน์ต่อตนเองและ ผู้อื่น	- -	6 30	14 70	- -	- -	20 100	3.30 .470	
4. ท่านสามารถนำเสนอ ข้อมูลข่าวสารอย่างเปิด เผยอย่างตรงไปตรงมา และอยู่บนพื้นฐานของ ความรับผิดชอบและ จริยธรรมของตนเอง	- -	5 25	15 75	- -	- -	20 100	3.25 .444	
5. ท่านเปิดโอกาสให้ผู้อื่น เข้ามามีส่วนร่วมในการ วิพากษ์ แสดงความคิด เห็นทำงานร่วมกันและ ใช้ประโยชน์จากสื่ออย่าง เหมาะสม	- -	3 15	17 85	- -	- -	20 100	3.15 .366	
6. ท่านรู้สึกท้อใจ ไม่รู้ว่า จะช่วยบุตรหลานอย่างไร	- -	4 20	15 75	1 5	- -	20 100	3.15 .489	

ตารางที่ 1 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามก่อนเข้าโครงการ Pre-test (ต่อ)

คำถาม	ระดับคะแนน						รวม จำนวน ร้อยละ	\bar{X} SD
	5	4	3	2	1			
7. ท่านรู้สึกไม่พอใจเมื่อ บุตรหลานพูดวกไป วนมา	- -	4 20	15 75	1 5	- -	20 100	3.15 .489	
8. ท่านเชื่อว่าการให้คำ ปรึกษาช่วยให้บุคคลรู้จัก และเข้าใจตนเอง	- -	2 10	17 85	1 5	- -	20 100	3.05 .394	
9. การให้คำปรึกษาเป็นงาน ที่หนักและไม่ให้ประโยชน์ แก่ผู้ใด	- -	6 30	14 70	- -	- -	20 100	3.30 .470	
10. ท่านรู้สึกดีที่เป็นผู้ให้ คำปรึกษาแก่บุตรหลาน	- -	3 15	16 80	1 5	- -	20 100	3.10 .447	
11. ทักษะการสร้าง สัมพันธภาพ	- -	2 10	15 75	3 15	- -	20 100	2.95 .510	
12. ทักษะการฟัง	- -	3 15	14 70	3 15	- -	20 100	3.00 .562	
13. ทักษะการถาม	- -	5 25	7 35	6 30	2 10	20 100	2.75 .967	
14. ทักษะการสะท้อน ความรู้สึก	- -	2 10	7 35	9 25	2 10	20 100	2.45 .826	
15. ทักษะการตีความ	- -	- -	7 35	11 55	2 10	20 100	2.25 .639	

ตารางที่ 1 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามก่อนเข้าโครงการ Pre-test (ต่อ)

คำถาม	ระดับคะแนน						รวม จำนวน ร้อยละ	\bar{X} SD
	5	4	3	2	1			
16. ทักษะการให้กำลังใจ	- -	1 5	13 65	6 30	- -	20 100	2.75 .550	
17. ทักษะการสรุป	- -	- -	18 90	2 10	- -	20 100	2.90 .308	
18. ทักษะการเผชิญหน้า	- -	- -	3 15	10 50	7 35	20 100	1.80 .696	
19. การตกลงและยืนยัน ในการแก้ปัญหา	- -	- -	17 85	3 15	- -	20 100	2.85 .366	
20. ทักษะการสนับสนุน	- -	4 20	10 50	6 30	- -	20 100	2.90 .718	

จากตารางที่ 2 พบว่า หลังฝึกอบรม ครูแนะแนวมีทักษะในการเลือกใช้สื่อต่าง ๆ คือ 1. การเลือกใช้สื่อ เพื่อการสืบค้นข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ได้ อยู่ในระดับมากที่สุด 2. การแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อดี ข้อเสีย จากการนำเสนอของสื่อได้ อยู่ในระดับมากที่สุด 3. การเลือกรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ที่สร้างสรรค์และมีประโยชน์ต่อตนเอง และผู้อื่น อยู่ในระดับมาก 4. การนำเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา และอยู่บนพื้นฐานของความรับผิดชอบและจริยธรรมของตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด 5. การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นเข้ามามีส่วนร่วมในการวิพากษ์ แสดงความคิดเห็นทำงานร่วมกัน และใช้ประโยชน์จากสื่ออย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมาก 6. การรู้สึกท้อใจ ไม่รู้ว่าจะช่วย บุตรหลานอย่างไร อยู่ในระดับน้อย 7. รู้สึกไม่พอใจเมื่อบุตรหลานพูดทักไปวนมา อยู่ในระดับน้อย 8. เชื่อว่าการให้คำปรึกษาช่วยให้บุคคลรู้จักและเข้าใจตนเอง อยู่ในระดับมาก

9. การให้คำปรึกษาเป็นงานที่หนักและไม่ให้ประโยชน์แก่ผู้ใด อยู่ในระดับน้อย 10. รู้สึกดีที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาแก่บุตรหลาน อยู่ในระดับมาก และมีทักษะในการให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ คือ 1. ทักษะการสร้างสัมพันธภาพ อยู่ในระดับมาก 2. ทักษะการฟัง อยู่ในระดับมาก 3. ทักษะการถาม อยู่ในระดับมากที่สุด 4. ทักษะการสะท้อนความรู้สึก อยู่ในระดับมาก 5. ทักษะการตีความ อยู่ในระดับมาก 6. ทักษะการให้กำลังใจ อยู่ในระดับมาก 7. ทักษะการสรุป อยู่ในระดับมากที่สุด 8. ทักษะการเผชิญหน้า อยู่ในระดับมาก 9. การตกลงและยืนยันในการแก้ปัญหา อยู่ในระดับมาก 10. ทักษะการสนับสนุน อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 2 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามหลังเข้าโครงการ Post-test

คำถาม	ระดับคะแนน						รวม	\bar{X} SD
	5	4	3	2	1			
1. ท่านสามารถเลือกใช้ สื่อเพื่อการสืบค้นข้อมูล ข่าวสารจากสื่อต่างๆ ได้	11 55	9 45	- -	- -	- -	20 100	4.55 .510	
2. ท่านสามารถแยกแยะ ข้อเท็จจริง ข้อดี ข้อเสีย จากการนำเสนอของสื่อได้	12 60	8 40	- -	- -	- -	20 100	4.60 .503	
3. ท่านสามารถเลือกรับ รู้ข่าวสารจากสื่อต่างๆ ที่สร้างสรรค์และมี ประโยชน์ต่อตนเองและ ผู้อื่น	9 45	11 55	- -	- -	- -	20 100	4.45 .510	

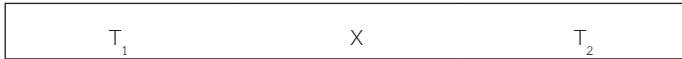
ตารางที่ 2 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามหลังเข้าโครงการ Post-test (ต่อ)

คำถาม	ระดับคะแนน						
	5	4	3	2	1	รวม	\bar{X} SD
4. ท่านสามารถนำเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างเปิดเผยโดยตรงไปตรงมา และอยู่บนพื้นฐานของความรับผิดชอบและจริยธรรมของตนเอง	14 70	6 30	- -	- -	- -	20 100	4.70 .470
5. ท่านเปิดโอกาสให้ผู้อื่นเข้ามามีส่วนร่วมในการวิพากษ์ แสดงความคิดเห็นทำงานร่วมกันและใช้ประโยชน์จากสื่ออย่างเหมาะสม	13 65	7 35	- -	- -	- -	20 100	4.65 .489
6. ท่านรู้สึกท้อใจ ไม่รู้ว่าจะช่วยบุตรหลานอย่างไร	1 5	- -	3 15	14 70	2 10	20 100	2.20 .834
7. ท่านรู้สึกไม่พอใจเมื่อบุตรหลานพูดวกไปวนมา	- -	1 5	3 15	14 70	2 10	20 100	2.15 .671
8. ท่านเชื่อว่าการให้คำปรึกษาช่วยให้บุคคลรู้จักและเข้าใจตนเอง	5 25	15 75	- -	- -	- -	20 100	4.25 .444
9. การให้คำปรึกษาเป็นงานที่หนักและไม่ให้ประโยชน์แก่ผู้ใด	1 5	- -	3 15	14 70	2 10	20 100	2.20 .834

ตารางที่ 2 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามหลังเข้าโครงการ Post-test (ต่อ)

คำถาม	ระดับคะแนน						รวม	\bar{X} SD
	5	4	3	2	1			
10. ท่านรู้สึกดีที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาแก่บุตรหลาน	6 30	14 70	- -	- -	- -	20 100	4.30 .470	
11. ทักษะการสร้างสัมพันธภาพ	7 35	13 65	- -	- -	- -	20 100	4.35 .489	
12. ทักษะการฟัง	9 45	11 55	- -	- -	- -	20 100	4.45 .510	
13. ทักษะการถาม	10 50	10 50	- -	- -	- -	20 100	4.50 .513	
14. ทักษะการสะท้อนความรู้สึก	8 40	12 60	- -	- -	- -	20 100	4.40 .503	
15. ทักษะการตีความ	4 20	16 80	- -	- -	- -	20 100	4.20 .410	
16. ทักษะการให้กำลังใจ	8 40	12 60	- -	- -	- -	20 100	4.40 .503	
17. ทักษะการสรุป	12 60	8 40	- -	- -	- -	20 100	4.60 .503	
18. ทักษะการเผชิญหน้า	4 20	13 65	2 10	1 5	- -	20 100	4.00 .725	
19. การตกลงและยืนยันในการแก้ปัญหา	8 40	11 55	1 5	- -	- -	20 100	4.35 .587	
20. ทักษะการสนับสนุน	13 65	6 30	- -	- -	- -	20 100	4.50 .946	

จากการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัย The One Group Pre-test/Post-test Design มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนฝึกอบรม และคะแนนหลังจากฝึกอบรม

สัญลักษณ์ที่ใช้รูปแบบการวิจัย

T_1 หมายถึง การทดสอบก่อนฝึกอบรม

X หมายถึง การฝึกอบรม

T_2 หมายถึง การทดสอบหลังฝึกอบรม

แปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ ฝึกอบรม

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ความรู้

8. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนฝึกอบรมและคะแนนหลังจากฝึกอบรม

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนฝึกอบรมและคะแนนหลังจากฝึกอบรม

การทดสอบจากแบบทดสอบวัดสมรรถนะด้านการจัดการ	n	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนฝึกอบรม	20	58.750	5.552	-23.205
หลังฝึกอบรม	20	81.800	6.279	

**หมายเหตุ $df = 19$, $(.05) t = 1.6924$

จากตารางที่ 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนฝึกอบรมและคะแนนหลัง จากฝึกอบรมพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนฝึกอบรม เท่ากับ 58.750 คะแนน ค่าเฉลี่ย ของคะแนนหลังฝึกอบรม เท่ากับ 81.800คะแนน และค่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ -23.205มากกว่าค่า tวิกฤตที่ได้จากการเปิดตาราง (พิจารณาเฉพาะตัวเลขค่า t ไม่พิจารณา เครื่องหมาย) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.6924 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนฝึกอบรม กับค่าเฉลี่ยหลังฝึกอบรม โดยที่ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการอบรมสูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนฝึ กอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

9. อภิปรายผล

จากผลการร่วมโครงการพบว่าคะแนนทักษะการสื่อสาร ทักษะการให้กำลังใจ และการสร้างสัมพันธภาพผู้ให้คำปรึกษาสูงขึ้นในระดับมากสอดคล้องกับ Fiedler(1950 อ้างถึงใน ศิริบุรณ สายโกสม, 2534) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ ในการให้คำปรึกษาที่ดี คือ การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีหรือมีทักษะทางด้านมนุษยสัมพันธ์นั่นเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณลักษณะด้านการเข้าถึงจิตใจผู้อื่น (Empathy) นอกจากนี้ Hogan & Hinley (1970 อ้างถึงใน ศิริบุรณ สายโกสม, 2534) พบว่า Empathy และความสามารถในการสื่อสาร มีความสัมพันธ์กัน เพราะการเข้าถึงจิตใจผู้อื่นเป็นภาวะที่บุคคลเข้าไปสัมผัสรับรู้และเข้าใจ ความรู้สึกที่ บุคคลอื่นกำลังประสบอยู่ โดยไม่ยึดความคิดความรู้สึกของตนเองเป็นเกณฑ์ และไม่สูญเสียความเป็นตัวเอง นอกจากนี้ยังสามารถสื่อความเข้าใจในการรับรู้ถึง ความหมายหรือความต้องการที่แท้จริงของบุคคลนั้นได้ เพื่อให้บุคคลนั้นเกิดความเข้าใจใน ความรู้สึกของตนเองชัดเจนขึ้น (Traux & Carhuff, 1967 อ้างถึงใน จีรวรรณ ธีระพงษ์, 2549) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนฝึกอบรมและคะแนนหลังจากฝึกอบรม พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนฝึกอบรม เท่ากับ 58.750 คะแนน ค่าเฉลี่ยของคะแนน หลังฝึกอบรม เท่ากับ 81.800คะแนน และค่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ -23.205 มากกว่าค่า t วิกฤตที่ได้จากการเปิดตาราง (พิจารณาเฉพาะตัวเลขค่า t ไม่พิจารณา เครื่องหมาย) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.6924 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนฝึกอบรม กับค่าเฉลี่ยหลังฝึกอบรม โดยที่ค่าเฉลี่ยของคะแนน หลังการอบรมสูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนฝึ กอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ วิจิ ปัญญาไส 2560 ได้ศึกษา

การพัฒนาทักษะการให้คำปรึกษากลุ่มของครูในโรงเรียน โครงการกองทุนการศึกษาจังหวัดอุดรดิตถ์ การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อวัดทักษะการให้คำปรึกษากลุ่มของครูในโรงเรียนโครงการกองทุนการศึกษา ผลการวิจัย พบว่า ผลการวัดทักษะครูในโรงเรียนโครงการกองทุนการศึกษาและศึกษาประสิทธิผลของการพัฒนาทักษะการให้คำปรึกษา การให้คำปรึกษาของครูกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน คะแนนก่อนการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 16.93 และเมื่อเข้าร่วมโครงการเพื่อพัฒนาทักษะการให้คำปรึกษากลุ่มแล้ว กลุ่มตัวอย่างมีคะแนน ของการวัดทักษะการให้คำปรึกษาเฉลี่ย 20.67 แสดงว่าครูกลุ่มตัวอย่างมีทักษะการให้คำปรึกษากลุ่มเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับอุรปรีดิ์ เกิดในมงคล2559 ที่ศึกษาผลการใช้โปรแกรมฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการช่วยเหลือ นักเรียน แบบการให้คำปรึกษากลุ่มของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียน ที่พบว่า หลังจากเข้าร่วมโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการช่วยเหลือนักเรียนแบบการให้คำปรึกษากลุ่ม ครูโรงเรียนมัศึกษามีทักษะการช่วยเหลือนักเรียนแบบการให้คำปรึกษากลุ่มโดยรวมสูงขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สอดคล้องกับชิวญา เกียรติศิริรัตน์ ดร. ฉันทนา กล่อมจิตการ 2557 ได้วิจัย กิจการทดลอง (Quasi-experimental Research) เปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษากลุ่มที่มีต่อการเข้าถึงจิตใจผู้อื่นของนักศึกษา ระหว่างก่อนทดลองกับหลังทดลองของ กลุ่มทดลองและภายหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม กลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังการทดลองกลุ่มทดลองมีคะแนนการเข้าถึงจิตใจผู้อื่นสูงกว่าก่อนทดลอง

สอดคล้องกับกาญจนา ไชยพันธุ์ 2549 ที่ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของวัยรุ่น โรงเรียน ศึกษาราชประชาชนุเคราะห์ จังหวัดขอนแก่น พบว่านักเรียนที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต มีคะแนนทักษะชีวิตหลังจากการเข้าร่วมการให้ คำปรึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมการให้ คำปรึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ .01 และสอดคล้องกับแนวคิดของวัชร ฐธธรรม(2532 : 2) ที่กล่าวว่า การ ฝึกทักษะการให้การปรึกษาสามารถพัฒนาทักษะของผู้เข้ารับการอบรมและทำให้ผู้ที่ได้รับการฝึกมีความมั่นใจในตนเอง ในการให้การช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นนอกจากนี้ ผู้ให้การปรึกษาที่

สามารถให้การปรึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพควรจะมี ความสามารถด้านความรู้ มีข้อมูล ที่จำเป็นในการช่วยเหลือ มีทักษะในการให้การปรึกษา สามารถประสานองค์ความรู้บุคลิก ภาพส่วนตัวหรือคุณลักษณะเฉพาะตัวและทักษะในการปรึกษาเข้าด้วยกัน มีเจตคติที่ดี ต่อวิชาชีพ มีทักษะในการสร้างความสัมพันธ์และผู้ที่ให้การปรึกษาควรมีความ สามารถ ในด้านการสื่อสารข้อมูลทั้งที่เป็นทางภาษาถ้อยคำและภาษาท่าทางซึ่งจะช่วยให้ผู้รับ การปรึกษารับรู้ว่าคุณให้การปรึกษาเข้าใจเขา ช่วยให้เขาได้สำรวจตนเองและเข้าใจตนเอง เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาหรือตัดสินใจ การสื่อข้อมูลที่ดีจะช่วยให้การให้คำปรึกษา เกิดประสิทธิภาพ และช่วยเอื้ออำนวยให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้ให้การปรึกษาและ ผู้รับการปรึกษาได้ด้วยดังนั้น หลังจากเข้าร่วมโครงการครูแนะแนวมีทักษะในการด้านทักษะ การสื่อสารด้านความสามารถ การแก้ปัญหาและ ด้านการสร้างสัมพันธภาพ ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัทธภรณ์ ศรีสวัสดิ์ (2561) อธิพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน (2548) Caplan (1975 อ้างถึงใน อธิพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน, 2548) และ Patterson (1991 อ้างถึง ใน เจริญศรี นพโสภณ, 2553) พบว่า กลุ่มทดลองที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มมีการรับ รู้และเข้าใจตนเอง สามารถยอมรับตนเองและผู้อื่นได้เพิ่มขึ้นและสอดคล้องกับ พิสมย์ พวงคำ (2551) ศึกษาเรื่อง สมรรถนะของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการพบว่า สมรรถนะ หลักของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยขอนแก่นมี 11 ด้าน โดยเรียงลำดับความคิดเห็นที่สอดคล้องกับของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจากมากไปหาน้อย

- 1) ด้านการ ทำงานให้บรรลุผลสัมฤทธิ์
- 2) ด้านมุ่งเน้นผลการให้บริการ
- 3) ด้านคุณธรรม และจริยธรรม
- 4) ด้านการทำงานเป็นทีม
- 5) ด้านทักษะการใช้ความคิด
- 6) ด้านการใช้ทักษะ เทคโนโลยีสารสนเทศ
- 7) ด้าน ภาวะผู้นำ
- 8) ด้านความสามารถวิชาการ
- 9) ด้านทักษะ การสื่อสาร
- 10) ด้านความสามารถ การแก้ปัญหาและ
- 11) ด้านการบริหารทรัพยากร อย่างคุ้มค่าและยังสอดคล้องกับ นลินี อธิมา (2554) ศึกษาเรื่องสมรรถนะผู้ปฏิบัติงาน เลขาธิการผู้บริหาร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อศึกษาสมรรถนะของตำแหน่งพนักงาน ที่ปฏิบัติงานเลขานุการผู้บริหารในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากการศึกษาดำเนินพบว่า

1. สมรรถนะของ ผู้ปฏิบัติงานเลขานุการผู้บริหาร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ว่าเลขานุการ ต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่นและวางตัวเหมาะสม

สมรรถนะการให้การปรึกษาของครูแนะแนวอยู่ในระดับปานกลางสอดคล้องกับเพ็ญญา กุลนาคดล 2556 ที่ศึกษาสมรรถนะการให้การปรึกษาวัยรุ่นของอาจารย์ที่ปรึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่าสมรรถนะการให้การปรึกษาวัยรุ่นของอาจารย์ที่ปรึกษา ด้าน ความรู้เกี่ยวกับการให้การปรึกษาวัยรุ่นอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.81) ด้านทักษะการให้การปรึกษาวัยรุ่น อยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.67) ส่วนเจตคติต่อการให้การปรึกษาวัยรุ่น และคุณลักษณะในการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.78 และ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.86) สภาพปัญหาของครูแนะแนวส่วนใหญ่ขาดทักษะในการให้คำปรึกษา ขาดความมั่นใจในการปฏิบัติงาน ขาดงบประมาณในการส่งครูเข้ารับการอบรม จึงเป็นเหตุทำให้ครูแนะแนวไม่มีประสบการณ์และความสามารถในการให้คำปรึกษา ซึ่งแม้ว่าอาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้จบทางแนะแนว และ ไม่ได้มีวุฒิการศึกษาทางแนะแนว แต่ก็มีความสำคัญและความจำเป็นในเรื่องของการฝึกทักษะในการให้คำปรึกษาในการที่จะทำความเข้าใจกับนักเรียนวัยรุ่นและพัฒนาช่วยเหลือแก่นักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ได้สมรรถนะการให้การปรึกษาวัยรุ่นของอาจารย์ที่ปรึกษา สมรรถนะการให้การปรึกษาของครูแนะแนวด้านการฟัง และการตกลงยืนยืนในการแก้ปัญหาอยู่ในระดับสูง

10. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

10.1 จากตารางหลังการฝึกอบรมพบว่าทักษะที่ควรเพิ่มให้ครูแนะแนวในการวิจัยครั้งนี้คือ ทักษะการสะท้อนความรู้สึก และทักษะการเผชิญหน้า เนื่องจากมีคะแนนน้อยกว่าทักษะอื่น

10.2 ควรศึกษาสมรรถนะการให้คำปรึกษาด้านสุขภาพกับกลุ่มประชากรอื่น ๆ เช่น พยาบาลที่ทำงานในหน่วยงานต่าง ๆ ของ โรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลศูนย์

10.3 ควรศึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการให้คำปรึกษาแก่ผู้บังคับบัญชา ผู้บริหาร หัวหน้างานเพื่อนำความรู้ไปช่วยเหลือเพื่อนร่วมงาน และลูกน้อง

10.4 ควรศึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการทดสอบเชิงจิตวิทยาแก่ครูแนะแนว

11. บรรณานุกรม

- กาญจนา ไชยพันธ์. (2549). การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ธีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน. (2548). การพัฒนาการยอมรับตนเองของผู้ติดเชื้อเอชไอวีโดยการให้คำปรึกษากลุ่ม. ปรินญาณินพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธีรวรรณ ธีระพงษ์. (2549). ผลของกลุ่มพัฒนาตนและการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแนวพุทธ เน้นศีลและปัญญาต่อที่การศึกษาลพบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- พัชราภรณ์ ศรีสวัสดิ์. (2561). การศึกษาและพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการให้คำปรึกษาของครูแนะแนว. วารสารศึกษาศาสตร์ vol 19.
- เพ็ญภา กุลนภาดล. (2556). การพัฒนาโปรแกรมการจัดการความเครียดด้วยการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการร่วมกับศาสตร์แพทย์ทางเลือก. 9(2): 140-153.
- เจริญศรี นพโสภณ. (2553). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบุคคลเป็นศูนย์กลางต่อการเพิ่มพูนศักยภาพในการมีเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นลินี อธิมา. (2554). สมรรถนะของผู้ปฏิบัติงานเลขานุการผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ = Competency of secretary of Chiang Mai University administrators. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิสมัย พวงคำ. (2551). สมรรถนะของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วจิ ปัญญาใส. (2560). การพัฒนาทักษะการให้คำปรึกษากลุ่มของครูในโรงเรียน โครงการกองทุนการศึกษาจังหวัดอุดรธานี. วารสารดุษฎีบัณฑิตทางสังคมศาสตร์ ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม 2560.
- วัชร ฐธรรม. (2533). จิตวิทยาการแนะแนวและให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์กรมการฝึกหัดครู.

- ศิริบุรณ์ สายโกสุม. (2534). กลวิธีการให้คำปรึกษา พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สวิชญา เกียรติศิริรัตน์. (2557). ผลของโปรแกรมพัฒนาการเข้าถึงจิตใจผู้อื่นของนักศึกษา ด้วยการให้คำปรึกษากลุ่ม. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 37(1): 148-156.
- อุรปริย์ เกิดในมงคล. (2559). ผลการใช้โปรแกรมฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการช่วยเหลือนักเรียนผลการใช้โปรแกรมฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการช่วยเหลือนักเรียนแบบการให้คำปรึกษากลุ่มของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัยปีที่ 8 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2559).